

YÖNETMELİK

Gümrük ve Ticaret Bakanlığından:

**TÜRKİYE – SİNGAPUR SERBEST TİCARET ANLAŞMASI
ÇERÇEVESİNDEKİ TİCARETTE EŞYANIN TERCİHLİ
MENŞEİNİN TESPİTİ HAKKINDA YÖNETMELİK**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; Türkiye Cumhuriyeti ile Singapur arasında 14/11/2015 tarihinde imzalanan, 14/2/2017 tarihli ve 6775 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ve 3/7/2017 tarihli ve 2017/10555 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Serbest Ticaret Anlaşmasının Protokol 1’inde yer alan “Menşeli Ürünler Kavramının Tanımı ve İdari İşbirliği Yöntemlerine İlişkin Protokol”ün uygulanmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Türkiye Cumhuriyeti ile Singapur arasında 14/11/2015 tarihinde imzalanan, 14/2/2017 tarihli ve 6775 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ve 3/7/2017 tarihli ve 2017/10555 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Serbest Ticaret Anlaşmasının Protokol 1’indeki “Menşeli Ürünler Kavramının Tanımı ve İdari İşbirliği Yöntemlerine İlişkin Protokol”ün uygulanmasına ilişkin usul ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 3/6/2011 tarihli ve 640 sayılı Gümrük ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2 nci maddesi ile 1 inci maddede belirtilen Protokole dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte yer alan;

- a) Anlaşma: Türkiye Cumhuriyeti ile Singapur arasında mevcut, 2 nci maddede belirtilen Serbest Ticaret Anlaşmasını,
- b) ASEAN: Brunei, Endonezya, Filipinler, Kamboçya, Laos, Malezya, Myanmar, Singapur, Tayland ve Vietnam’ın üyesi olduğu Güneydoğu Asya Uluslar Birliğini,
- c) Aynı ve ikame edilebilir girdiler: Aynı teknik ve fiziksel özelliklere sahip, aynı türde ve ticari kalitede olan, nihai ürün içine dâhil edildiğinde birbirinden ayırt edilemeyen girdileri,
- ç) Bakanlık: Gümrük ve Ticaret Bakanlığını,
- d) Eşya: Girdileri ve ürünleri,
- e) Fabrika çıkış fiyatı: Ürün için nihai işçilik veya işlemin gerçekleştirilmesini üstlenen imalatçıya fabrika çıkışı itibariyle ödenen, kullanılan bütün girdi fiyatlarının ve üretim kapsamındaki bütün maliyetlerin dâhil edilmiş olduğu, elde edilmiş ürünün ihracında geri ödenen veya ödenebilecek yurtiçi vergilerin çıkartılmasıyla bulunan fiyatı, (Gerçekte ödenen fiyatın Türkiye veya Singapur’da imal edilen ürünün üretimine ilişkin tüm maliyetleri yansıtmadığı hallerde, tüm bu maliyetlerin toplamından, elde edilen ürün ihraç edildiğinde geri ödenen veya ödenebilecek yurtiçi vergilerin çıkartılmasıyla elde edilen fiyatı,)
- f) Fasıllar, pozisyonlar ve alt pozisyonlar: Bu Yönetmelikte “Armonize Sistem” olarak geçen, Armonize Mal Tanımı ve Kodlama Sistemini oluşturan nomanklatürde kullanılan fasıllar, pozisyonlar ve alt pozisyonları,
- g) Girdi: Eşyanın üretiminde kullanılan herhangi bir bileşen, hammadde, parça, aksam ve benzerini,
- ğ) Girdilerin kıymeti: Kullanılan menşeli olmayan girdilerin ithalatı esnasındaki gümrük kıymeti veya bunun bilinmemesi ve tespit edilememesi halinde, Türkiye’de veya Singapur’da menşeli olmayan girdiler için ödendiği tespit edilebilen ilk fiyatı,
- h) Gümrük kıymeti: Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşması’nın VII nci maddesinin uygulanmasına ilişkin olarak 1994’te yapılan Anlaşma’ya (Gümrük Kıymeti Hakkında Dünya Ticaret Anlaşması) göre tespit edilen kıymeti,
- ı) İmalat: Montaj dâhil olmak üzere her türlü işçilik veya işleme tabi tutmayı,
- i) Menşeli eşya veya menşeli girdi: Bu Yönetmelik altında menşeli olarak nitelendirilen bir eşya veya girdiyi,
- j) Menşeli olmayan eşya veya menşeli olmayan girdi: Bu Yönetmelik altında menşeli olarak nitelendirilmeyen bir eşya veya girdiyi,
- k) Menşe ispat belgesi: Menşe beyanını,
- l) Sevkiyat: Ya bir ihracatçıdan bir alıcıya aynı anda gönderilen ya da ihracatçıdan alıcıya sevkinde tek bir sevk evrakı kapsamında yer alan veya böyle bir evrakın olmaması halinde tek bir fatura kapsamına giren ürünleri,
- m) Ürün: Bilahare başka bir imalat işleminde girdi olarak kullanılması söz konusu olsa bile imal edilmiş ürünü,
- n) Yetkili makamlar: Türkiye’de Gümrük ve Ticaret Bakanlığını ve Singapur’da Maliye Bakanlığını, ifade eder.

(2) Birinci fıkranın (e) bendi kapsamında, gerçekleştirilen nihai işlem ve işçiliğin bir alt yükleniciye devredildiği durumlarda, asıl işi devreden kişi de imalatçı olarak kabul edilebilir.

İKİNCİ BÖLÜM**Menşeli Ürün Kavramının Tanımı ve Koşulları****Menşeli ürünler**

MADDE 5 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında;

- a) 7 nci maddede belirtildiği şekilde, tamamen o Taraf ülkede elde edilen ürünler ve
- b) 8 inci maddede belirtildiği şekilde, o Taraf ülkede yeterli işçilik veya işleme tabi tutulmuş olmaları kaydıyla, tamamen söz konusu Taraf ülkede elde edilmemiş girdiler ihtiva ederek o Taraf ülkede üretilen ürünler Taraf ülkelerden biri menşeli kabul edilirler.

Menşe kümülasyonu

MADDE 6 – (1) 5 inci madde hükümlerine hâlel getirmeksizin, Taraflardan biri menşeli girdiler, diğer Taraf ülkede bir ürüne dâhil edildiğinde, diğer Taraf ülke menşeli girdiler olarak kabul edilir. 9 uncu maddede belirtilen işlemlerin ötesinde bir işçilik veya işlemden geçmiş olmaları şartıyla, söz konusu girdilerin yeterli işçilik veya işlemden geçmiş olmaları gerekmez.

(2) Birinci fıkraya rağmen, Armonize Sistemin 25 ila 97 nci Fasıllarında yer alan Avrupa Birliği menşeli girdiler, Türkiye’de veya Singapur’da daha ileri düzeyde bir işleme tabi tutuldukları veya bu ülkelerde bir ürün içine dâhil edildikleri takdirde, Türkiye veya Singapur menşeli girdiler olarak kabul edilir.

(3) İkinci fıkrada atıfta bulunulan ürünlerin menşe statüsü kazanabilmesi için:

a) Söz konusu girdilerin Türkiye’de veya Singapur’da tabi tutulduğu işçilik veya işlemin, 9 uncu maddede atıfta bulunulan işlemlerin ötesine geçmesi,

b) Söz konusu girdiler Türkiye’ye veya Singapur’a doğrudan ihraç edilmiş olsalar idi geçerli olacak menşe kuralları uygulandığında, girdilerin yine Avrupa Birliği menşeli kazanacak olması ve

c) Türkiye, Singapur ve Avrupa Birliği arasında, bu kümülasyon mekanizması ile söz konusu ürünlerin menşelinin belgelendirilmesi ve kontrolüne ilişkin maddelerin tam olarak uygulanmasını sağlayan yeterli idari işbirliği süreçlerine imkan veren düzenlemelerin mevcut olması

koşullarıyla, girdilerin yeterli işçilik veya işlemden geçmiş olmaları gerekmez.

(4) İkinci ve üçüncü fıkralarda tesis edilen kümülasyon Türkiye, Singapur ve Avrupa Birliği arasında ayrı tercihli ticaret anlaşmalarının yürürlükte olması koşuluyla uygulanır.

(5) Armonize Sistemin 25 ila 97 nci Fasıllarında yer alan ve Türkiye ile arasında bir tercihli ticaret anlaşması olan ASEAN’a üye bir ülke menşeli girdiler, Türkiye’de veya Singapur’da bir ürün içine dâhil edildikleri takdirde, Türkiye veya Singapur menşeli girdiler olarak kabul edilir.

(6) Beşinci fıkrada atıfta bulunulan ürünlerin menşe statüsü kazanabilmesi için:

a) Söz konusu girdilerin Türkiye’de veya Singapur’da tabi tutulduğu işçilik veya işlemin, 9 uncu maddede atıfta bulunulan işlemlerin ötesine geçmesi,

b) Söz konusu girdilerin menşelinin, Türkiye’nin söz konusu ASEAN’a üye ülkeye uyguladığı tercihli anlaşma çerçevesindeki menşe kurallarına göre belirlenmesi,

c) Taraflardan birine daha ileri bir işçilik veya işleme tâbi tutulmak amacıyla ihraç edilen ASEAN’a üye ülke menşeli girdilerin menşelinin tevsikinin, söz konusu girdiler doğrudan Türkiye’ye ihraç edilse idi kullanılacak menşe ispat belgesi ile sağlanması

gerekir.

(7) Beş ile altıncı fıkrada yer alan kümülasyon hükümleri, girdisi kullanılan ASEAN’a üye ülkelerin Anlaşmaya uyum sağladığına veya sağlayacağına ve Anlaşma hükümlerinin doğru bir şekilde uygulanmasını sağlamak için hem Türkiye hem de kendi aralarında gerekli idari işbirliğini temin edeceklerine dair bu fıkrada belirtilen yükümlülükleri Türkiye’ye bildirmeleri halinde uygulanır.

(8) Altıncı fıkranın (c) bendinde belirtilen menşe ispat belgesi üzerinde aşağıda yer alan ibare yer almalıdır:

“Application of Article 3 of Protocol 1 of the Turkey/Singapore FTA”.

(9) Bu Yönetmeliğin EK C’inde yer alan girdiler, eşyanın ithalatı esnasında,

a) Girdiler için bir Taraf ülkede uygulanan tercihli tarife, kümülasyona dahil olan tüm ülkelerde aynı değilse;

ve

b) Söz konusu girdilerin kümülasyon yoluyla, doğrudan bir Taraf ülkeye ihraç edilmesi halinde yararlanacağı tercihli tarifeden daha elverişli bir tarifeden yararlanıyorsa,

beş ila sekizinci fıkralarda yer alan kümülasyondan yararlanamaz.

(10) ASEAN’a üye ülke menşeli girdiler, bu Yönetmeliğin EK D’inde listelenen ürünlerden birine dahil edildiğinde veya ileri bir işleme tâbi tutulduğunda, 9 uncu maddede belirtilen işlemlerin ötesinde bir işçilik ve işlemden geçmiş olmaları şartıyla Taraf ülke menşeli girdiler olarak kabul edilir.

(11) Onuncu fıkra kapsamında, girdilerin menşei, 31/12/2014 tarihli ve 29222 dördüncü mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2014/7064 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı Eki “Genelleştirilmiş Tercihler Sistemi Kapsamında Tercihli Rejimden Yararlanacak Eşyanın Menşelinin Tespitine İlişkin Karar” kapsamında belirlenir.

(12) Onuncu fıkra kapsamında, ileri bir işçilik veya işleme tabi tutulmak için ASEAN’a üye ülkeden bir Tarafa ihraç edilen girdilerin menşei, 31/12/2014 tarihli ve 29222 dördüncü mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2014/7064 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı Eki “Genelleştirilmiş Tercihler Sistemi Kapsamında Tercihli Rejimden Yararlanacak Eşyanın Menşelinin Tespitine İlişkin Karar” kapsamındaki bir menşe ispat belgesi ile tespit edilir.

(13) On ila on ikinci fıkrada yer alan kümülasyon hükümleri, girdisi kullanılan ASEAN’a üye ülkelerin bu Yönetmelik ile uyum sağladığına veya sağlayacağına ve bu Yönetmelik hükümlerinin doğru bir şekilde uygulanmasını sağlamak için hem Türkiye hem de kendi aralarında gerekli idari işbirliğini temin edeceklerine dair bu fıkrada belirtilen yükümlülükleri Türkiye’ye bildirmeleri halinde uygulanır.

(14) Onuncu fıkranın uygulanması için sunulan menşe ispat belgesi üzerinde aşağıda yer alan ibare yer almalıdır:

“Application of Article 3 of Protocol 1 of the Turkey/Singapore FTA”.

(15) Beş ila dokuzuncu fıkra hükümlerinin karşılandığı hallerde on ila on dördüncü fıkra hükümleri uygulanmaz.

(16) Yedi ve on üçüncü fıkra hükümlerinin hangi tarih itibarıyla uygulanacağı Bakanlık tarafından Resmî Gazete’de yayımlanarak duyurulur.

Tamamen elde edilmiş ürünler

MADDE 7 – (1) Aşağıdakilerin tamamen Taraflardan birinde elde edilmiş oldukları kabul edilir:

- Taraflardan birinin topraklarından veya deniz yataklarından çıkartılan mineral ürünler,
- Taraf ülkede yetiştirilen veya hasat edilen bitkisel ürünler,
- Taraf ülkede doğmuş ve yetiştirilmiş canlı hayvanlar,
- Taraf ülkede yetiştirilmiş canlı hayvanlardan elde edilen ürünler,
- Taraf ülkede doğmuş ve yetiştirilmiş kesilen hayvanlardan elde edilen ürünler,
- Taraf ülkede avlanan veya balıkçılık ile elde edilen ürünler,
- Taraflardan birinin karasuları dışında kendi gemileriyle denizden elde edilen balıkçılık ürünleri ve diğer ürünler,

ğ) Münhasıran (g) bendinde belirtilen ürünlerden kendi fabrika gemilerinin bordasında üretilen ürünler,

h) Yalnızca hammaddelerin geri kazanımına elverişli olan Taraf ülkede toplanmış kullanılmış mallar,

i) Taraf ülkede yapılan işleme veya imalat işlemleri sonucu elde edilen atık ve hurdalar,

j) Taraflardan birinin karasuları dışındaki deniz toprağı veya deniz toprağı altı ile ilgili münhasır işletme haklarına sahip olması kaydıyla, Taraflardan birinin deniz toprağı veya deniz toprağı altından çıkarılan ürünler,

k) Taraflardan birinde münhasıran (a) ila (i) bentleri arasında atıfta bulunulan ürünlerden imal edilmiş ürünler.

(2) Birinci fıkranın (g) ve (ğ) bentlerinde geçen "kendi gemileri" ve "kendi fabrika gemileri" terimleri sadece;

a) Türkiye’de veya Singapur’da kayıtlı olan,

b) Türkiye’nin veya Singapur’un bayrağı altında seyreden,

c) En az yüzde 50’si Türkiye veya Singapur vatandaşlarına ait olan, veya yönetim ve iş merkezleri Türkiye’de veya Singapur’da olan ve en az yüzde 50’sine Türkiye veya Singapur’un, bunların kamu kurumlarının veya vatandaşlarının sahip olduğu şirketlere ait olan, gemiler ve fabrika gemileri için kullanılır.

Yeterli işçilik veya işlem görmüş ürünler

MADDE 8 – (1) 5 inci maddenin birinci fıkrasının (b) bendine göre, tamamen elde edilmemiş ürünler, EK B veya Ek B(a)’da yer alan listede belirtilen şartlar yerine getirildiği takdirde yeterli derecede işçilik veya işlem görmüş olarak kabul edilirler.

(2) Anlaşma tarafından kapsanan tüm ürünler için listede belirtilen şartlar, imalatla kullanılan menşeli olmayan girdiler üzerinde yapılması gerekli işçilik ve işlemleri gösterir ve sadece bu girdilerle ilgili olarak uygulanır. Bu nedenle, EK B veya Ek B(a)’da yer alan listedeki şartları yerine getirerek menşe statüsü kazanmış bir ürün başka bir ürünün imalatında kullanılırsa, onun bileşiminde yer aldığı ürüne tabiki mümkün şartlar, kendisine uygulanmaz ve bunların imalatında kullanılmış olabilecek menşeli olmayan girdiler dikkate alınmaz.

(3) Birinci fıkraya istisna ve dördüncü ile beşinci fıkraya tabi olarak, EK B veya EK B(a)’da yer alan listede belirtilen şartlar uyarınca belli bir ürünün imalatında kullanılmaması gereken menşeli olmayan girdiler, ancak toplam kıymetlerinin veya ölçülen net ağırlıklarının;

a) Fasıllar 16’da sınıflandırılan işlenmiş balıkçılık ürünleri hariç olmak üzere, Armonize Sistemin Fasıllar 2’si ile Fasıllar 4 ila 24’ünde sınıflandırılan ürünler için, o ürünün ağırlığının yüzde 10’unu,

b) EK A’nın not 6 ve 7’sinde belirtilen toleransların uygulandığı Armonize Sistemin Fasıllar 50 ila 63’ünde sınıflandırılan ürünler hariç olmak üzere diğer ürünler için, ürünün fabrika çıkış fiyatının yüzde 10’unu, geçmemesi şartıyla kullanılabilir.

(4) Üçüncü fıkra, EK B’de yer alan listede yer verilen kurallarda, menşeli olmayan girdiler için belirlenmiş olan azami yüzdelerin aşılmasına imkan tanımaz.

(5) Üçüncü ve dördüncü fıkra, 7 nci madde anlamında Taraf ülkelerden birinde tamamen elde edilmiş ürünlere uygulanmaz. Buna karşın, bu fıkralarda sağlanan tolerans, 9 uncu madde ve 10 uncu maddenin ikinci fıkrasına halel gelmeksizin, ancak EK B’de yer alan listede bir ürün için kullanılan girdilerin tamamen elde edilmiş olmasını gerektiren bir kural olması halinde, o ürünün imalatında kullanılan girdilerin tamamına uygulanır.

Yetersiz işçilik veya işlem

MADDE 9 – (1) İkinci fıkraya halel gelmeksizin, 8 inci maddede belirtilen koşullar yerine getirilmiş olsun veya olmasın, aşağıdaki işlemler menşe statüsü vermek için yetersiz işçilik veya işlem olarak kabul edilir:

a) Nakliyat ve depolama süresince ürünlerin iyi şartlarda muhafazasını sağlamaya yönelik koruyucu işlemler,

b) Ambalaj ayırma ve paketleri birleştirme,

c) Yıkama, temizleme, toz, oksit, yağ, boya veya diğer tabakalardan arındırma,

ç) Tekstil ürünlerinin ve bunların imalatında kullanılan maddelerin ütülenmesi veya preslenmesi,

d) Basit boyama ve cilalama işlemleri,

e) Pirincin kabuklarını soyma ve kısmen veya tamamen öğütme; tahıl ve pirincin cilalanması ve perdahlanması,

- f) Şeker renklendirme veya şeker tatlandırma veya şeker topraklarını biçimlendirme işlemleri; kristal şekerin kısmen veya tamamen öğütülmesi,
- g) Meyvelerin, kuruyemişlerin ve sebzelerin kabuklarını soyma, zarlarını ayıklama, çekirdeklerini çıkarma,
- ğ) Keskinleştirme, basit bileme veya basit kesme,
- h) Eleme, kalburdan geçirme, ayırma, tasnifleme, kalibrasyon, eşleştirme (mallardan setler oluşturma dâhil),
- ı) Basit şişeleme, tenekeye veya beherlere koyma, torbalama, sandıklama, kutulama, karton veya tahta üzerine yerleştirme ve tüm diğer basit paketleme işlemleri,
- i) Ürün veya paketler üzerine marka, etiket, logo ve diğer benzeri ayırt edici işaretleri yapıştırma veya basma işlemleri,
- j) Farklı türde olmalarına bakılmaksızın ürünlerin basit karıştırılma işlemleri; şekerin herhangi bir girdiyle karıştırılması,
- k) Ürünlere basitçe su ilave edilmesi veya ürünlerin seyreltilmesi veya suyunun alınması veya denatürasyonu,
- l) Tamamlanmış bir ürün oluşturmak üzere parçaların basit montajı veya ürünlerin parçalarına ayrılması,
- m) (a) ila (l) bentlerinde belirtilen işlemlerin iki veya daha fazlasının bir arada yapılması,
- n) Hayvan kesimi.
- (2) Birinci fıkranın amacına uygun olarak, yerine getirilmesi için özel vasıflara ya da özellikle bunun için üretilmiş veya kurulmuş makine, cihaz veya ekipmana gerek duyulmayan işlemler basit olarak kabul edilir.
- (3) Belirli bir ürüne uygulanan işçilik veya işlemin birinci fıkrâ hükümleri çerçevesinde yetersiz kabul edilip edilmeyeceğine karar verilirken, Türkiye’de ya da Singapur’da gerçekleştirilen işlemlerin tümü birlikte dikkate alınır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Nitelendirme Birimi, Aksesuarlar, Yedek Parçalar, Aksam, Setler ve Etkisiz Unsurlar

Nitelendirme birimi

MADDE 10 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerinin uygulanması amacıyla, nitelendirme birimi, Armonize Sistem kullanarak sınıflandırma yapılırken temel birim olarak kabul edilen üründür.

(2) Bir sevkiyat, Armonize Sistemde aynı pozisyon içinde sınıflandırılan, belli sayıda aynı üründen oluşuyorsa, her bir ürün bu Yönetmelik hükümlerinin uygulanışı sırasında münferiden değerlendirilir.

(3) Armonize Sistemin 5 inci Genel Kuralı çerçevesinde ambalaj, sınıflandırma açısından ürüne dâhil ediliyorsa, menşe tespiti açısından da dâhil edilir.

Aksesuarlar, yedek parçalar ve aksam

MADDE 11 – (1) Normal bir ekipmanın parçası olan ve ürünün fiyatına dahil edilen veya ayrıca faturalandırılmayan aksesuarlar, ekipman parçası ile sevk edilen yedek parçalar ve aksam, makine, aletler veya araç; söz konusu ekipman, makine, alet veya araç ile bir olarak kabul edilir.

Setler

MADDE 12 – (1) Armonize Sistemin 3 sayılı Genel Kuralında tanımlanan setler, ürünlerin tüm bileşenleri menşeli olduğunda, menşeli olarak kabul edilir. Bir set menşeli ve menşeli olmayan ürünlerden oluştuğunda, menşeli olmayan ürünlerin kıymeti, setin fabrika çıkış fiyatının yüzde 15’ini aşmıyorsa, set bir bütün olarak menşeli olarak kabul edilir.

Etkisiz unsurlar

MADDE 13 – (1) Bir ürünün menşeli olup olmadığını belirlemek için, ürünün imalatında kullanılabilecek olan;

- a) Enerji ve yakıtın,
- b) Bakımları için kullanılan ürünler de dâhil olmak üzere, teçhizat ve ekipmanın,
- c) Makineler, aletler, kalıplar ve şablonlar; ekipmanların ve binaların bakımı için kullanılan ayrı parçalar ve maddeler; ekipmanların ve binaların işletilmesi için veya bunların üretiminde kullanılan makine yağları, gres yağları, birleştirme malzemeleri ve diğer malzemeler; eldivenler, gözlükler, ayakkabılar, kıyafetler, güvenlik ekipman ve malzemeleri, eşyanın test veya kontrol edilmesi için kullanılan ekipman, cihaz ve malzemeleri, katalizör ve çözücünün,

ç) Ürünün nihai bileşimine girmeyen ve girmesi amaçlanmayan diğer eşyaların menşesini belirlemek gerekmez.

Muhasebesel ayırım

MADDE 14 – (1) Bir ürün üzerinde gerçekleştirilen işçilik veya işlemlerde aynı ve birbirleri yerine geçebilen menşeli ve menşeli olmayan girdilerin kullanılması halinde Bakanlık, uygun gördüğü tüm şartların yerine getirilmesi kaydıyla, söz konusu girdilerin ayrı stoklarda tutulmaksızın muhasebesel ayırım yönteminin kullanılarak yönetilmesi için yükümlünün yazılı talebi üzerine yetki verebilir.

(2) Bu yetki sadece, Türkiye veya Singapur menşeli olarak kabul edilebilecek ürünlerin miktarı ile stokların fiziksel olarak ayrı tutulması yöntemi kullanılıysa elde edilmiş olacak miktarın her an aynı olacağına, muhasebesel ayırım yöntemi kullanılarak garanti edilebilmesi halinde verilir.

(3) Yetkinin verilmesi halinde ortalama alma, son giren ilk çıkar veya ilk giren ilk çıkar gibi yöntemler uygulanır ve eşyanın imalatının nerede gerçekleştirildiğine bağlı olarak, geçerli genel muhasebe ilkelerine göre bu uygulamanın kaydı tutulur.

(4) Muhasebesel ayırım yöntemini kullanan imalatçı, menşeli olarak kabul edilebilecek miktardaki eşya için menşe beyanı düzenler. Yetkilendirilen kişi, Bakanlığın talep etmesi halinde, söz konusu miktarların ne şekilde takip edildiğine dair Bakanlığa bir bildirimde bulunur.

(5) Bakanlık, ikinci fıkrada atıfta bulunan yetkinin kullanımını takip eder ve yetkilendirilen kişinin yetkiyi herhangi bir şekilde uygunsuz kullandığı veya bu Yönetmelikte belirlenen diğer koşulları yerine getirmediği durumlarda geri alabilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ülkesel Gereklilikler

Ülkesellik ilkesi

MADDE 15 – (1) Menşe statüsü kazanılmasına ilişkin İkinci ve Üçüncü Bölümlerde yer alan koşullar, Taraf ülkelerden birinde kesintisiz olarak yerine getirilir.

(2) Bir Taraf ülkeden Taraf olmayan bir ülkeye ihraç edilmiş olan menşeli eşyanın, geri gelmesi halinde;

a) Geri gelen eşyanın, ihraç edilmiş eşya ile aynı olduğu ve

b) Söz konusu ülkede bulunma veya ihraç edilme süresi içerisinde, iyi koşullarda muhafaza edilmeleri için gerekli olanların ötesinde herhangi bir işleme tabi tutulmadığı hususları gümrük idarelerini tatmin edecek şekilde ispat edilmediği takdirde,

menşeli olmadığı kabul edilir.

Ürünlerin sevkiyatı

MADDE 16 – (1) Taraf ülkelerden birinde ithal edilecekleri beyan edilen ürünler, menşeli oldukları kabul edilen diğer Taraf ülkeden ihraç edilmiş olan ürünlerle aynı olmalıdır. Bu ürünlerin, ithal edileceklerinin beyan edilmesinden önce değiştirilmemiş, herhangi bir şekilde dönüştürülmemiş veya iyi koşullarda muhafaza edilmelerine yönelik işlemler dışında veya ithalatçı Tarafın özel yerel şartlarına uyum sağlamak için işaretlerin, etiketlerin, mühürlerin veya başka herhangi bir belgenin eklenmesi veya yapıştırılması dışında bir işlemde geçmemiş olmaları gerekir.

(2) Transit ülke(ler)de gümrük gözetimi altında kalmaları koşuluyla, ürünlerin depolanması veya sevkiyatı gerçekleştirilebilir.

(3) Beşinci Bölüme halel getirmeksizin, transit ülke(ler)de kaldığı süre boyunca gümrük gözetimi altında olması kaydıyla, sevkiyatın bölünmesi ihracatçının veya onun sorumluluğu altında gerçekleştirildiği yerde yapılabilir.

(4) Gümrük idarelerine aksini gösterecek bir sebep olmadığı sürece, birinci ila üçüncü fıkra hükümlerinin yerine getirilmiş olduğu kabul edilir. Bu hallerde, gümrük idareleri beyan sahibinden, konşimento gibi yükleniciye ait taşımacılık belgeleri ya da ambalaj işaret veya numaralarına dayanan gerçek veya somut kanıtlar ya da eşyanın kendisiyle ilgili her tür kanıt dâhil olmak üzere, bu hükümlerin yerine getirildiğine dair herhangi bir usulde verilebilecek tüm kanıtları temin etmesini talep edebilir.

Sergiler

MADDE 17 – (1) Üçüncü bir ülkeye sergilenmek üzere gönderilen ve sergiden sonra Taraflardan birine ithal edilmek üzere satılan menşeli ürünler, gümrük idarelerinin;

a) Bir ihracatçının bu ürünleri Taraflardan birinin serginin düzenlendiği ülkeye naklettiği ve orada sergilediği,

b) Ürünlerin bu ihracatçı tarafından Taraflardan birindeki bir kimseye satıldığı veya tasarrufuna verildiği,

c) Ürünlerin sergi süresi içinde veya sergiden hemen sonra, sergilenmek üzere gönderildikleri durumda sevk edildiği ve

ç) Ürünlerin sergilenmek üzere gönderildikleri andan itibaren, bu sergide teşhir edilmek dışında başka bir amaçla kullanılmadığı

hususlarında tatmin edilmesi kaydıyla, ithalatta Anlaşma hükümlerinden yararlanır.

(2) Beşinci Bölüm hükümleri uyarınca, bir menşe beyanı düzenlenmeli veya hazırlanmalı ve usullere uygun olarak ithalatçı Taraf ülke gümrük idaresine ibraz edilmelidir. Serginin adı ve adresi bu belgede gösterilmelidir. Gerektiğinde, ürünlerin sergilendikleri koşullara dair ek kanıtlayıcı belgeler istenebilir.

(3) Birinci fıkra, özel amaçla yabancı ürün satmak üzere kurulmuş işyeri veya mağazalarda düzenlenmemiş olan ve ürünlerin gümrük denetimi altında kaldığı her türlü ticaret, sanayi, tarım ve el sanatları sergi, fuar veya benzeri umumi gösterilere uygulanır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Eşyanın Menşeinin İspatı

Menşe beyanı

MADDE 18 – (1) Türkiye menşeli ürünler Singapur'a ithal edilirken ve Singapur menşeli ürünler Türkiye'ye ithal edilirken bir menşe beyanının ibrazıyla Anlaşmadaki tercihi tarifeden yararlanır. Menşe beyanı, bir faturada veya menşeli ürünün tanımlanmasını mümkün kılmak için yeterli ayrıntıda açıklayan diğer herhangi bir ticari belgede yapılır.

(2) Bu Yönetmelik kapsamındaki menşeli ürünler, 22 nci maddede belirtilen durumlarda, birinci fıkrada atıfta bulunulan belgelerden herhangi birinin ibrazına gerek olmaksızın Anlaşmadan yararlanır.

Menşe beyanının hazırlanma koşulları

MADDE 19 – (1) Menşe beyanı, ürünlerin Türkiye veya Singapur menşeli olduğu ve bu Yönetmeliğin diğer koşullarını karşıladığı hallerde düzenlenebilir.

(2) Menşe beyanında bulunan ihracatçı, ihracatçı Taraf ülkenin gümrük idaresinin talebi üzerine, ilgili ürünlerin menşe statüsünü göstermek için 23 üncü maddede belirtilen tüm belgeler ile bu Yönetmeliğin diğer koşullarının yerine getirilmiş olduğunu tevsik eden tüm ilgili vesaiki her an ibraz etmeye hazırlıklı olur.

(3) Menşe beyanı, ihracatçı tarafından İngilizce olarak, EK E'de verilen metnin fatura, teslimat notu veya başka bir ticari belge üzerine daktilo edilmesi, ıstampa ile damgalanması veya basılmasıyla ve ihracatçı Taraf ülkenin

iç hukuku uyarınca hazırlanır. Eğer beyanda el yazısı kullanılırsa, büyük harflerle ve mürekkeple yazılır.

(4) Menşe beyanları ihracatçının kendi el yazısı ile atacağı orijinal imzasını taşır.

(5) Bir menşe beyanı ihracatçı tarafından, istisnai biçimde, eşyanın Türkiye gümrük bölgesine girmesinin ardından iki yılı geçmeden, Singapur gümrük bölgesine girmesinin ardından bir yıl geçmeden ithalatçı Taraf ülkeye ibrazı koşuluyla, ihracattan sonra da düzenlenebilir.

Tercihli tarife uygulamasının talep edilmesi ve menşe beyanının ibrazı

MADDE 20 – (1) Menşe beyanları ithalatçı Tarafın gümrük idaresine, tercihli tarife uygulanmasının talep edilmesine yönelik olarak o ülkede geçerli usullere uygun şekilde ibraz edilir.

(2) Bir menşe beyanı, ihracatçı Taraf ülkede düzenlenmesinden itibaren on iki ay geçerlidir ve bu süre zarfında ithalatçı Taraf ülkenin gümrük idaresinden tercihli tarife uygulanması talep edilebilir.

(3) İkinci fıkrada belirtilen son ibraz tarihinden sonra ithalatçı Tarafın gümrük idaresine ibraz edilen menşe beyanları, bu belgelerin belirlenmiş son tarihe kadar ibraz edilememesinin istisnai durumlardan kaynaklandığı hallerde, tercihli tarife uygulaması amacıyla kabul edilebilir.

(4) İthalatçı Taraf ülkenin gümrük idaresi, üçüncü fıkrada belirtilenler haricindeki geç ibraz hallerinde menşe beyanlarını, ürünlerin belirtilen son tarihten önce sunulmuş olmaları kaydıyla, o ülkenin usullerine uygun olarak kabul edebilir.

Parçalar halinde ithalat

MADDE 21 – (1) İthalatçının talebi üzerine ve Bakanlıkça belirlenen şartlara binaen, Armonize Sistemin 2(a) Genel Kuralı anlamındaki birleştirilmemiş veya monte edilmemiş halde olan ve Armonize Sistemin XVI nci ve XVII nci Bölümlerinde ya da 7308 ve 9406 no'lu pozisyonlarında yer alan ürünlerin, parçalar halinde ithal edilmesi halinde, bu tür ürünler için tek bir menşe beyanı, ilk parçanın ithalatı esnasında gümrük idaresine verilir.

Ticari mahiyette olmayan eşya

MADDE 22 – (1) Küçük paketler halinde gerçek kişilerden gerçek kişilere gönderilen veya yolcuların zati ya da hediye eşyasının bir bölümünü oluşturan eşya; ticarete konu olmamaları, bu Yönetmelik gereklerini yerine getirdiklerinin beyan edilmesi ve bu beyanın doğruluğu hakkında şüphe bulunmaması halinde menşe beyanı istenmeksizin menşeli ürünler olarak kabul edilir. Posta ile gönderilen ürünler için bu beyan, CN22/CN23 posta gümrük beyannamesi veya bu belgeye eklenen bir kâğıt üzerinde yapılabilir.

(2) Alıcıların, yolcuların veya ailelerinin şahsi kullanımına mahsus ürünler içeren arızı ithalat, eşyanın tabiatı ve miktarı itibarıyla ticari bir amaç gözetilmediği bariz ise ticari ithalat olarak kabul edilmez.

(3) Birinci ve ikinci fıkrada belirtilen ürünlerin toplam kıymeti küçük paketler için 500 Euro'yu veya yolcunun zati eşyasını oluşturan ürünler için 1200 Euro'yu aşamaz.

Destekleyici belgeler

MADDE 23 – (1) Aşağıda sayılan belgeler, bir menşe beyanı kapsamındaki ürünlerin Türkiye veya Singapur menşeli olduğu ve bu Yönetmeliğin diğer koşullarını yerine getirdiği hususlarını desteklemek amacıyla, 19 uncu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen belgeler arasındadır:

a) İhracatçı veya tedarikçi tarafından, söz konusu eşyanın elde edilmesi için gerçekleştirilen işlemleri belgeleyici nitelikte; örneğin hesaplarında veya iç muhasebesinde yer alan doğrudan deliller,

b) Taraf ülkelerden birinde düzenlenmiş veya hazırlanmış, imalatta kullanılan girdilerin menşe statüsünü tevsik eden, iç mevzuat uyarınca kullanılan belgeler veya

c) Taraf ülkelerden birinde düzenlenmiş veya hazırlanmış, girdiler üzerinde bu ülkelerde yapılan işçilik veya işlemi tevsik eden, iç mevzuat uyarınca kullanılan belgeler.

Menşe beyanları ve destekleyici belgelerin muhafazası

MADDE 24 – (1) Menşe beyanında bulunan ihracatçı, bu menşe beyanının bir kopyasını ve 19 uncu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen belgeleri menşe beyanının hazırlandığı tarihten itibaren en az üç yıl boyunca muhafaza eder.

(2) İthalatçı tarafın gümrük idaresi, menşe beyanının kendilerine sunulduğu eşyanın ithalinden itibaren en az üç yıl menşe beyanlarını muhafaza eder.

(3) Taraflar, Tarafların kanun ve yönetmeliklerine uygun olarak, ihracatçıların, dosyaların ve kayıtların alınabilir ve basılabilir olması şartıyla, herhangi bir ortamda dosyalama yapmasına ve kayıt almasına izin verir.

Farklılıklar ve şekli hatalar

MADDE 25 – (1) Menşe beyanlarındaki ifadeler ile ürünlerin ithalat işlemlerini yerine getirmek amacıyla gümrük idarelerine ibraz edilen belgelerdeki ifadeler arasında küçük farklılıkların bulunması, bu belgenin gümrük idaresine sunulan ürünlere tekabül ettiğinin kesin olarak ortaya konması kaydıyla, söz konusu menşe beyanlarının geçerliliğini kendiliğinden ortadan kaldırmaz.

(2) Menşe beyanları üzerindeki ifadelerin doğruluğu üzerinde şüphe yaratması söz konusu olmayan, daktilo hatası gibi bariz maddi hatalar, bu belgelerin reddedilmesini gerektirmez.

Euro cinsinden ifade edilen tutarlar

MADDE 26 – (1) 22 nci maddenin üçüncü fıkrasının uygulanması bakımından, ürünlerin Euro'dan başka bir para birimi üzerinden faturalandırıldığı durumlarda, Euro olarak ifade edilen tutara eşit olup ulusal para cinsinden ifade edilen tutarlar, ithalatçı Taraf ülkede uygulanan geçerli kur oranı uyarınca belirlenir.

ALTINCI BÖLÜM

Yetkili Makamlar Arasında Karşılıklı İşbirliği

Karşılıklı yardım

MADDE 27 – (1) Taraf ülkelerin yetkili makamları, menşe beyanlarının kontrolünden sorumlu makamlarının adreslerini birbirlerine iletir.

(2) Taraf ülkeler, yetkili makamları vasıtasıyla birbirlerine menşe beyanlarının geçerliliklerinin ve bu belgelerde yer alan bilgilerin doğruluğunun kontrolünde yardımcı olur.

Sonradan kontrol talebi ve işlemleri

MADDE 28 – (1) İthalatçı ülke gümrük idaresi, menşe beyanlarının gerçekliği veya eşyanın gerçek menşesine ilişkin bilgilerin doğruluğu hakkında makul bir şüphesi olduğunda veya sondaj usulü ile yapacağı kontrol sonucunda anılan belgeyi veya bir kopyasını, gerektiğinde araştırmanın gerekçelerini de belirterek, sonradan kontrol talebi ile ihracatçı ülke gümrük idaresine geri gönderir.

(2) Menşe beyanında yer alan bilgilerin doğru olmadığı kanaatini uyandıran elde edilmiş tüm belge ve bilgi, kontrol talebini desteklemek üzere gönderilir.

(3) Kontrol, ihracatçı ülke gümrük idaresi tarafından yapılır. Bu amaçla, ihracatçı ülke gümrük idaresi, her türlü delil talep etme ve ihracatçının hesap kayıtlarını denetleme veya gerekli gördüğü diğer kontrolleri yapabilme yetkisine sahiptir.

Sonradan kontrol sonuçları

MADDE 29 – (1) Sonradan kontrol talebinde bulunan ithalatçı ülke yetkili makamı, kontrol sonucundan, tüm bulgular ve gerçekler de dahil olmak üzere, en kısa zamanda haberdâr edilir.

(2) Kontrol sonuçlarında, belgelerin gerçek olup olmadığı, söz konusu ürünlerin Taraf ülkelerden biri menşeli olarak kabul edilip edilemeyeceği ve bu Yönetmeliğin diğer hükümlerine uygun olup olmadığı hususları açıkça belirtilir.

(3) İthalatçı ülke yetkili makamına ibraz edilen beyanın sonradan kontrol işlemine tabi tutulması halinde, söz konusu belge kapsamı eşyanın kanuni vergisi ile tercihli vergisi arasındaki fark kadar nakit veya teminat mektubu alınarak eşyanın gümrük işlemleri tamamlanır. Sonradan kontrol amacıyla gönderilen dolaşım belgelerinin, ihracatçı ülke yetkili makamınca doğruluğunun teyidi yapılarak geri gönderilmesinden sonra teminata bağlanan gümrük vergileri iade edilir.

(4) Makul şüphe durumlarında, on ay içinde cevap alınamaması veya cevapta söz konusu belgelerin doğruluğunun ya da ürünlerin gerçek menşesinin tespitine imkân verecek ölçüde yeterli bilginin bulunmaması halinde, talepte bulunan ithalatçı ülke yetkili makamları, istisnai durumlar hariç olmak üzere söz konusu eşyaya Anlaşma hükümlerinin uygulanmasını reddedebilir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Üçüncü ülkelerde düzenlenmiş faturalar

MADDE 30 – (1) İthalatçı Taraf ülke gümrük idaresi, satış faturasının üçüncü bir ülkede yerleşik bir şirket tarafından veya söz konusu şirketin hesabına çalışan bir ihracatçı tarafından düzenlendiği durumlarda da, eşyanın bu Yönetmeliğin gerekliliklerini yerine getirmesi koşuluyla, menşe beyanlarını kabul edebilir.

Cezalar

MADDE 31 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerine aykırı fiiller hakkında, 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanunu, 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu ile yürürlükteki ilgili diğer mevzuat hükümleri uygulanır.

Sevkiyat halindeki veya antrepodaki eşya

MADDE 32 – (1) Anlaşma kapsamında bu Yönetmelik hükümlerine uygun olan ve bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihte transit halinde olan ya da Taraf ülkelerde antrepolarda veya serbest bölgelerde geçici depolanan eşyaya, ithalatçı ülkenin yetkili makamına söz konusu tarihten itibaren on iki ay içinde, eşyanın 16 ncı madde hükümleri çerçevesinde doğrudan nakledilmiş olduğunu gösteren belgelerle beraber, sonradan düzenlenmiş bir menşe beyanının sunulması kaydıyla, bu Yönetmelik hükümleri tatbik edilebilir.

Diğer hususlar

MADDE 33 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerinin uygulanması bakımından bu Yönetmelikte yer almayan hususlar hakkında 4458 sayılı Gümrük Kanunu ile 7/10/2009 tarihli ve 27369 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Gümrük Yönetmeliğinin ilgili hükümleri uygulanır.

Yürürlük

MADDE 34 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 35 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Gümrük ve Ticaret Bakanı yürütür.

[Ekleri için tıklayınız](#)